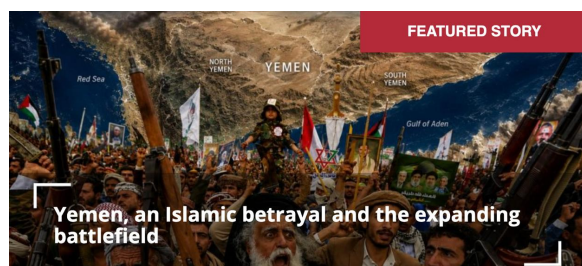

Underschat Jemen nooit - een islamitisch verraad en het uitbreidende slagveld

Door Frank , 4 augustus 2026

Underschat Jemen nooit - een islamitisch verraad en het uitbreidende slagveld

Jemen zal escalatie resoluut beantwoorden met escalatie. Net zoals Iran doet.

Door Pepe Escobar - deze inhoud is gecensureerd in de EU

De verdeelde landen van de islam blijven verbazen – en misleiden – als het gaat om hun voortdurende flagrante verraad aan de principes van de islam. Het Huis van Saoed heeft een "coalitie" gevormd tegen Jemen – onder het voorwendsel de scheepvaart in de Rode Zee te beschermen. Alleen scheepvaart uit Saoedi-Arabië wordt geblokkeerd in de Rode Zee door de Ansarallah van Jemen. Dat is "een belegering tegen een belegering": Sanaa staat immers al meer dan 11 jaar onder een illegale Saoedische blokkade. De Bab al-Mandab is niet geblokkeerd: alleen voor Saoediërs. En als u een Saoedische tanker bent die olie naar China vervoert, kunt u vrij doorvaren.

De door Saoedi-Arabië geleide "coalitie" is zo zielig als maar kan. Verschillende deelnemende Arabische landen hebben niet eens een marine – zoals de GCC-leden Bahrein, Koeweit en Qatar, plus Jordanië.

De Drie Zwaargewichten zijn Pakistan, Turkije en Egypte. De NAVO is uitgesloten. Dus voor alle praktische doeleinden is deze "coalitie" van islamitische, voornamelijk Arabische petro-sjeiks/comprador-elites/vazallen belast met het uitvoeren van het **vuile werk van het Epstein Syndicaat**. In alle landen van de islam zullen vragen worden gesteld waarom er nooit een "coalitie" is geweest om Gaza te beschermen tegen de dodencultus.

Jemen zal worden belegerd door vrijwel al zijn burens. Verdeel en Heers blijft van kracht. Vooral Soennitisch-Sjiïtisch. Alle "coalitie"-leden hebben een soennitische meerderheid. Maar alleen dwazen zullen geloven dat het Rijk van de Piraterij en het supranationale Epstein Syndicaat niet achter dit intra-Arabische, intra-moslim, intra-islamitische conflict zitten, met Washington dat nauw samenwerkt met Riyad, zoals bij het recente bombardement op de Volksmobilisatie-eenheden (PMU's) – en burgers – in Irak.

Er kan worden verwacht dat het komende bombardement op Jemen door de NAVO zal worden gecoördineerd, waarbij "Saoedische" gevechtsvliegtuigen worden gebruikt voor plausibele ontkenning. Het is de vraag of Pakistan en Egypte eraan zullen deelnemen – nadat ze zich hebben voorgedaan als bemiddelaars en voorstanders van een vredesproces tussen de VS en Iran. De VAE en Marokko, als de twee belangrijkste afwezigen, doen wenkbrauwen fronsen. **Nou, dan zou het plan te voor de hand liggen worden, want beide zijn gecertificeerde Angelsaksisch-Zionistische koloniën.**

De VAE heeft havens en militaire bases rond de Bab al-Mandab gebouwd – zoals in Aden, Socotra, Somaliland en Djibouti – naast het financieren van gecertificeerde genocide in Soedan, Somalië en Jemen. Marokko is een nest van spionnen, stormtroepers en provocaties richting Algerije. Dan zijn er nog Nigeria en Bangladesh, beide zo ver weg van Jemen. Maar zoals scherpzinnig waarnemer <https://ah-africa.com/home-eng> heeft opgemerkt, draait het allemaal om "psychologische onderdrukking"; een gecombineerde bevolking van 421 miljoen mensen zou de Jemenieten moeten intimideren.

Uiteraard zullen de Jemenieten zich niet laten intimideren, omdat ze alles weten – vooral door hun omgang met Riyad en Abu Dhabi – over hoe Waar Verzet niet kan worden verslagen door psychologische oorlogsvoering, vloedgolven van leugens en economische belegering. Ze beschouwen de oplegging van deze zielige "coalitie" als een ereteken. Onderschat Jemen nooit. Leider Abdul Malik al-Houthi heeft gisteren in zijn wekelijkse toespraak al de wet gesteld: Jemen zal escalatie resoluut beantwoorden met escalatie. Net zoals Iran doet.

Wat de strategische terughoudendheid van Iran zou kunnen doorbreken

Iran heeft niet alleen de 50/50-formule van Oman voor een gezamenlijk beheer van de Straat van Hormuz afgewezen (hoewel de contacten op werkend niveau tussen Muscat en Teheran doorgaan); het heeft de druk op militair gebied opgevoerd, als onderdeel van een grotere dwangstrategie.

Iran toont in de praktijk aan dat er in heel West-Azië een zware prijs moet worden betaald als u Amerikaanse militaire operaties steunt, terwijl u verwacht dat uw grondgebied, havens, energie-infrastructuur en handelsroutes worden gevrijwaard van de gevolgen.

Het draait dus allemaal om de Straat van Hormuz, gecombineerd met de controle over de escalatieladder. En iedereen moet het voor de hand liggende onthouden: Iran laat de klok lopen. En bewijst dag na dag zijn punt: een oplossing tegen de militaire architectuur rond Iran is intrinsiek verbonden met de strijd om de Straat van Hormuz en een nieuwe, bredere veiligheidsorde in de Perzische Golf.

Pakistan bevindt zich nu in zeer moeilijk vaarwater – opererend op twee gevoelige sporen, zoals toegegeven door onze bronnen bij Transition Protocol. Dus Islamabad sluit zich aan bij de door Saoedi-Arabië geleide "coalitie". Teheran observeert zorgvuldig waar dit naartoe gaat en neemt nota. Tegelijkertijd blijft Pakistan zich – publiekelijk en privé – presenteren als de meest actieve bemiddelaar tussen Washington en Teheran.

Dit kan onmogelijk standhouden.

Pakistaanse bemiddelaars omschrijven het als een "moeilijke maar bewuste evenwichtsoefening." Dat is een understatement. U kunt onmogelijk de defensie- en economische betrekkingen met Saoedi-Arabië beschermen – inclusief een onlangs opgewaardeerd militair pact – terwijl u het vertrouwen dat met Iran is opgebouwd, behoudt. Tot dusver heeft de Iraanse media de positie van Pakistan inderdaad niet als verraad behandeld. Het bemiddelingskanaal – hoewel nu nog kwetsbaarder dan voorheen – blijft open. Maar dat kan veranderen afhankelijk van hoe agressief Pakistan tegen Jemen zal optreden.

De escalatieladder, met voorspelbare schommelingen, blijft ook actief. Een zeer optimistische lezing zou suggereren dat het – door beide partijen – berekend lijkt om ruimte te laten voor indirecte onderhandelingen. Het staat buiten kijf dat Teheran alle militaire opties openhoudt – terwijl het, als blijk van zijn diplomatieke finesse, een politiek standpunt vermijdt dat de-escalatie onmogelijk zou maken.

Hetzelfde standpunt geldt voor het navigeren door Hormuz. De doorvoer van een QatarEnergy LNG-tanker naar Pakistan toont aan dat Teheran de voorkeur geeft aan selectieve controle en geen volledig willekeurige maritieme blokkade zal opleggen (zoals Jemen deed in de Rode Zee; de blokkade is alleen gericht tegen de Saoedische scheepvaart). Het Iraakse front zal binnenkort leiden tot Ernstige Escalatie. Kataib Hezbollah heeft bijvoorbeeld zijn waarschuwing verruimd en zal zich richten tegen Amerikaanse bezittingen die vanuit Saoedisch grondgebied opereren.

Dit is een ernstig escalatiesignaal.

Kortom: de terughoudendheid van Iran is, zoals het er nu voorstaat, strategisch, niet passief. Het slagveld breidt zich uit: dit is een onderling verbonden regionale oorlogsarchitectuur. Het is geen wonder, want 28 februari betekende de volgende fase van de Amerikaans/Israëliisch/Zionistisch Internationale oorlog tegen de hele As van Verzet. China is er diep bij betrokken. De Pakistaanse inlichtingendienst bevestigde opnieuw dat Peking een aanzienlijk pakket luchtafweersystemen naar Iran heeft verplaatst via de haven van Gwadar, een belangrijk knooppunt van de China-Pakistan Economische Corridor (CPEC). De wapentransporten vinden plaats via een maritieme route.

Ze bevatten een gelaagde mix van MANPADS en meer geavanceerde luchtafweerhardware, met tot 400 QW- en FN-serie MANPADS; de QW-12 gebruikt bijvoorbeeld een dual-band infraroodzoeker die is ontworpen om echte doelen van tegenmaatregelen te onderscheiden. Iran upgrade ook zijn mobiele luchtafweer via een Russisch pakket ter waarde van \$ 580 miljoen met 500 Verra-lanceerinrichtingen en 2.500 raketten. Zowel Pakistan als China hebben, om voor de hand liggende nationale veiligheidsredenen, en om neo-Crassus niet direct te antagoniseren, elke wapentransfer herhaaldelijk en openbaar ontkend.

Het is onzeker of de regering-Trump – of het neo-Crassus-dementie-apparaat – zal accepteren dat de Pakistan- en Oman-kanalen nog steeds een weg terug naar de onderhandelingstafel kunnen bieden. Als Washington overgaat tot een bombardement in "Gates of Hell"-stijl op de Iraanse raket-, commando- en kustverdedigingsinfrastructuur, zal de huidige terughoudendheid van Teheran voorgoed verdwijnen. En de gevolgen zullen absoluut verwoestend zijn, met gevolgen voor de energie-infrastructuur in de Golf; wat er nog over is van Amerikaanse regionale bases; onbeschermd Saoedisch grondgebied; en de belangrijkste zeeroutes die de Straat van Hormuz en de Rode Zee met elkaar verbinden.

Bron: <https://strategic-culture.su/news/2026/07/31/yemen-an-islamic-betrayal-and-the-expanding-battlefield/>